

Tematika zajišťování kvality vzdělávací činnosti vysokých škol je dlouhodobě předmětem výzkumu v oblasti vysokého školství. Nicméně tento výzkum ve středo- a východoevropském kontextu dosud do značné míry nevyužíval rigorózní analýzy dostupných empirických dat a opomíjel teoretická východiska vztahující se k implementaci veřejných politik. Překládaná práce redukuje oba uvedené deficity. Cílem práce je provést analýzu politiky zajišťování kvality vysokoškolského vzdělávání na systémové úrovni v České republice za období 1990-2010. Tato implementační analýza je provedena zejména na základě aplikace instrumentálního přístupu zaměřujícího se na principy, způsoby fungování, efekty, interakce aktérů, silné a slabé stránky čtyř nástrojů implementace zkoumané politiky. Těmito implementačními nástroji jsou: akreditace, Fond rozvoje vysokých škol, Rozvojové programy a platforma pro zveřejňování výsledků dobré praxe. Výsledky práce dokládají problematickou využitelnost konceptuálního rámce autorů Čerycha a Sabatiera (1986) pro implementační analýzu vysokoškolských politik a poukazují na důležitost stylu implementace založeném na kombinaci nástrojů regulace, finančních incentív a propagace. V závěrech práce jsou též uvedena nejvýznamnější doporučení pro rozvoj zkoumané politiky ve vysokoškolské praxi.